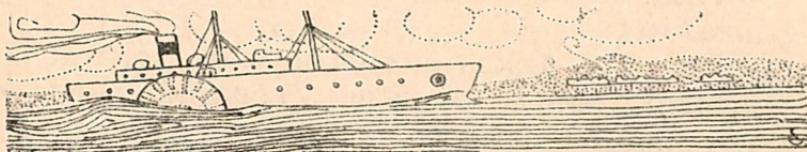

ПЖТЕШЕСТВИЕ ВЪ ГОРАТА

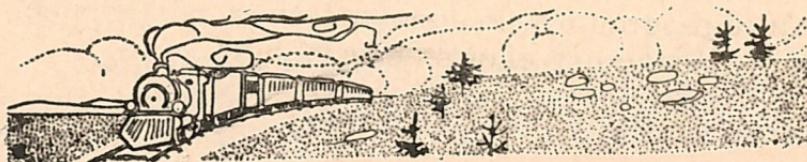
(Разказъ на момче)

Презъ това лѣто пѫтувахъ съ баща си отъ нашия градъ за планината. Ние ~~отивахме~~ да разгледаме рудниците.

Отначало ние пѫтувахме съ пароходъ презъ една голѣма рѣка. Така пропѫтувахме нѣколко километра. Нашиятъ пароходъ никакъ не искаше да знае за течението на водата и свободно си вървѣше срѣщу течението на рѣката.

Така ние вървѣхме, додѣто рѣката почна да намалява. Пароходътъ не можеше да върви по-нататъкъ, защото колелетата му наближаваха да достигнатъ дѣното на рѣката. Пароходътъ се спрѣ на последняга станция (пристанище). Ние слѣзохме и се възкачихме на трена.

Дѣлго време локомотивътъ возѣше нашите вагони по равнината. Нашия тренъ премина чрезъ мостове нѣколко голѣми рѣки, прерѣза много шосета и друга една желѣзопojтна линия. Виждаше се, че тукъ живеятъ много хора и навсѣкѫде търговията и движението на хората бѣха голѣми.

Най-после въ дѣлбочината на небосклона, се показа планината. Когато се приближихме къмъ планината, тренътъ почна бавно да се изкачва по планинската стрѣмнина. Мѣстностъта ставаше все по-планиниста и неравна. Локомотивътъ пухтѣше и